

РЕШЕНИЕ НА СЪДА

14 юли 1976 година*

По дело 13-76

с предмет преюдициално запитване, отправено до Съда, съгласно член 177 от Договора за ЕИО от Giudice Conciliatore, Rovigo и в производството, висящо пред този съд между

Gaetano Dona

и

Mario Mantero

относно тълкуването на членове 7, 48 и 59 от Договора за ЕИО,

СЪДЪТ,

в състав: г-н R. Lecourt, председател, г-н H. Kutscher и г-н A. O'Keefe, председатели на състав, г-н J. Mertens de Wilmars, г-н P. Pescatore, г-н M. Sørensen, и г-н F. Capotorti, съдии,

генерален адвокат: г-н A. Trabucchi,

секретар: г-н A. Van Houtte,

постанови настоящото

Решение

1. С определение от 7 февруари 1976 г., постъпило в секретариата на Съда на 13 февруари 1976 г., Giudice Conciliatore, ROVIGO е отправил съгласно член 177 от Договора ЕИО няколко въпроса относно тълкуването на членове 7, 48 и 59 от този Договор.
2. С първите два въпроса се пита дали членове 7, 48 и 59 от Договора дават на всички граждани на държавите-членки на Общността правото да предоставят услуги навсякъде в Общността и, по-специално, дали футболистите също ползват това право, когато техните услуги са от професионален характер.
3. С третия въпрос, поставен в случай че отговорът на първите два въпроса е положителен, се пита Съда да заяви, по същество, дали на упоменатото по-горе право може също да се прави позоваване, за да се избегне прилагането на противоречиви норми, издадени от спортна федерация, компетентна да регламентира футбола на територията на държава-членка.
4. С четвъртия въпрос, поставен в случай че първите три въпроса получат положителен отговор, се пита Съда дали на въпросното право може да се прави директно позоваване пред националните съдилища и дали те имат задължението да го защитават.

* Език на производството: италиански.

5. Тези въпроси са били повдигнати в рамките на спор между двама италиански граждани относно съвместимостта на упоменатите по-горе членове от Договора с някои разпоредби на „устройствения правилник на италианската футболна федерация”, според който само играчи зачислени към тази федерация могат да участват в срещи като професионалисти или полупрофесионалисти, при положение че зачисляването в това качество по принцип се разрешава само на играчите с италианско гражданство.

6. 1) Член 7 от Договора постановява, че в сферата на приложението му, е забранена всякаква дискриминация на основание гражданството.

Тази норма е била приведена в действие, що се отнася до наети лица и лица, които предоставят услуги, съответно с членове 48 - 51 и 59 - 66 от Договора, както и с актовете на институциите на Общността, приети въз основа на тях.

7. Относно работниците, по-специално, член 48 разпорежда, че свободното движение налага премахването на всяка дискриминация основана на гражданство между работници на държавите-членки, що се отнася до наемането, заплащането и другите условия на труд.

8. Според член 1 от Регламент №1612/68 на Съвета от 15 октомври 1968 г. относно свободното движение на работниците в Общността (ОВ L 257, стр. 2), всеки гражданин на държава-членка, независимо от мястото на неговото пребиваване, има „право на достъп до дейност като наети лице и да извършва тази дейност на територията на друга държава-членка”.

9. Що се отнася до свободното предоставяне на услуги в рамките на Общността, член 59 разпорежда, че ограниченията, които съществуват в тази област се премахват по отношение на граждани на държавите-членки, установени в държава от Общността, различна от тази на лицето, за което са предназначени услугите.

10. Съгласно член 60, алинея 3 лицето, което предоставя услуги може, за изпълнението и, да упражнява временно дейността си в държавата, в която се предоставя услугата, при същите условия, като тези, които тази държава налага на своите собствени граждани.

11. Резултатът от изложеното по-горе е, че не е съвместима с нормата на Общността никоя вътрешноправна норма, която запазва само за гражданите на една държава-членка дейност, обхваната от членове 48-51 или 59-66 от Договора.

12. 2) Като взе предвид целите на Общността, практикуването на спорт е предмет на правото на Общността, доколкото то представлява стопанска дейност по смисъла на член 2 от Договора.

Това се отнася до дейността на професионалните или полупрофесионални играчи на футбол, които упражняват дейност срещу заплата или осъществяват предоставяне на платени услуги.

13. Когато такива играчи са граждани на една държава-членка, те следователно се ползват във всички останали държави-членки от разпоредбите на Общността относно свободното движение на лицата и предоставянето на услуги.

14. Все пак тези разпоредби не са пречка за правна уредба или практика, която изключва чуждите играчи от участие в някои срещи поради не икономически причини, свързани със специфичният характер и контекст на тези срещи и които се отнасят следователно само до спорта като такъв, например, срещи между национални отбори на различни страни.

15. Това ограничение на приложното поле на въпросните разпоредби трябва все пак да остане ограничено до неговия собствен предмет.

16. Националната юрисдикция е тази, която трябва да квалифицира, от гледна точка на изложеното по-горе, дейността, поставена на нейната преценка.

17. 3) Както Съдът вече се е произнесъл в решението си от 12 декември 1974 г. по делото *Walrave* (36-74, *Recueil* 1974 г., стр. 1405), забраната за дискриминация, основана на националност, се налага не само за действията на националните власти, но се разпростира също до правни уредби от друго естество, насочени към регламентиране и на платения труд и предоставянето на услуги.

18. Следва, че разпоредбите на членове 7, 48 и 59 от Договора, които са с императивен характер, трябва да бъдат взети предвид от националния съд при определяне валидността или последиците от една разпоредба, включена в правилника на спортна организация.

19. Следователно трябва да се отговори на зададените въпроси, че е несъвместима с член 7 и в зависимост от случая с членове 48-51 или 59-66 от Договора, национална правна уредба или практика, дори приета от спортна организация, която запазва само за гражданите на въпросната държава-членка правото да участват като професионални или полупрофесионални играчи във футболни срещи, освен ако не става въпрос за правна уредба или практика, която изключва чужди играчи от участие в определени срещи поради не икономически причини, свързани със специфичния характер или контекст на тези срещи и които се отнасят единствено до спорта като такъв.

20. 4) Както Съдът вече се е произнесъл в своите решения от 4 декември 1974 г. по делото *Van Duyn* (41-74, *Recueil* 1974 г., стр. 1337) и от 3 декември 1974 г., по делото *Van Binsbergen* (*Recueil* 1974 г., стр. 1299), член 48, от една страна и от член 59, алинея 1, и от член 60, алинея 3 от Договора от друга страна-последните две разпоредби във всеки случай доколкото те са насочени към премахването на всяка дискриминация срещу лице, което предоставя услуга поради своята националност или поради обстоятелството, че то пребивава в държава-членка, различна от тази, в която услугата трябва да бъде предоставена, имат пряко действие в правния ред на държавите-членки и предоставят на лицата права, които националните съдилища трябва да защитават.

По съдебните разноски

21. Като взе предвид, че разходите, направени от Комисията на Европейските общности, която е представила становища пред Съда, не подлежат на възстановяване и с оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството, висящо пред *Giudice Conciliatore, Rovigo*, последният следва да се произнесе по съдебните разноски.

По изложените съображения,

Съдът,

като се произнася по въпросите, отправени до него от Giudice Conciliatore, Rovigo с определение от 7 февруари 1976 г., реши:

1) Несъвместима е с член 7 и в зависимост от случая с членове 48 - 51, или 59 - 66 от Договора, национална правна уредба или практика, дори приета от спортна организация, която запазва само за гражданите на въпросната държава-членка правото да участват като професионални, или полупрофесионални играчи, във футболни срещи, освен ако става въпрос за правна уредба или практика, която изключва чужди играчи от участие в определени срещи поради не икономически причини, свързани със специфичния характер или контекст на тези срещи и които се отнасят единствено до спорта като такъв.

2) Член 48 от една страна, член 59, алинея 1 и член 60, ления 3 от Договора от друга страна - последните две разпоредби във всеки случай, доколкото те са насочени към премахването на всяка дискриминация срещу лице, което предоставя услуга поради своята националност или поради обстоятелството, че то пребивава в държава-членка различна от тази, в която услугата трябва да бъде предоставена, имат пряко действие в правния ред на държавите-членки и предоставят на лицата права, които националните съдилища трябва да защитават.

Подписи

Произнесено в открито съдебно заседание в Люксембург на 14 юли 1976 година.

Подписи